

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De causa possessionis & proprietatis. Consilium LXXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98691)

De causa possessionis & proprietatis.

S V M M A R I V M.

Possessorium & petitorium eodem tempore.

1. Breve Apostolicum ut pendente possessorio procedatur ad petitorium.
2. Possessorium iudicium beneficiatæ ad Iudicem laicum multis locis pertinet.
3. Pendente possessorio coram laico in quacunque instantia non potest petitorium coram Iudice Ecclesiastico intentari.
4. Possessorio & petitorio uno tempore agi potest.
5. Placitum Principis non est necessarium super literis iustitiæ.

CONSILIVM LXXX.

SIXTUS Quintus Pontifex Romanus dedit alicui suorum familiarium in commendam Prioratum quendam in Belgio sine conventu & cura, occupatum à clericis secularibus per sexaginta annos & amplius. Virtute ejusmodi commendæ à Sede Apostolica emanatæ, familiaris ille, impetrato Placito Regio, & servatis solemnitatibus debitis & requisitis, legitime missus est in realem possessionem dicti Prioratus. Opposuit se Religiosus quidam affirmans dictum Prioratum ad se & conventum suum pertinere; itur ad iudicium; iudex visis titulis & auditis partibus fert sententiam pro familiari Pontificis, Appellat Religiosus; causa multum diuque protrahitur; familiaris summus Pontificis volens viâ compendiosiore finem litibus imponere, obtinet Breve Apostolicum ad Ordinarium (qui est Reverendissimus Tornacensis) ut pendente possessorio procedat ad petitorium, & parti adversæ coram seculari iudice contententi de possessione silentium imponat, si probari possit dictum Prioratum ab antecessoribus suis Romanis Pontificibus datum fuisse alicui clerico seculari in commendam. Queritur, an Ordinarius accepto brevi Apostolico procedere possit ad petitorium pendente possessorio, & an ut procedat de necessitate requiratur Placitum Regis?

1. Si de absoluta Potestatis potestate queratur, dubium non est, quin hæc S. D. N. Papæ voluntas in observatione haberi debeat; propter summam auctoritatem, quam habet in beneficiis, & 2. de præbend. lib. 6. Clement. 1. in fin. vi hic pendens. &c. sed cum rescripta Apostolica de surreptione & obreptione possint redargui, & surreptionis nullus sint momenti, saltem nullus efficacia, tamquam veritate tacita impetrata, nobis videtur, quod superscriptum Breve Ordinario directum nullius sit momenti; quia impetratum (uti præsumimus) nullâ fideâ mentione, quod, ut in Gallia, Cund. Pap. decis. 1. & 8. Franc. Marcus decis. 19. & 521. parte 1. & decis. 119. P. 2. ita quoque in his Belgij regionibus, ad iudicem laicum pertinet cognitio causarum super possessorio Ecclesiasticorum beneficiorum, etiam privative ad iudices Ecclesiasticos; & ita quidem ex usu & consuetudine; quod pendente possessorio coram iudice seculari, non tantum in prima, sed etiam secunda instantia, non possit petitorium coram iudice Ecclesiastico introduci, nisi

possessorio iudicio penitus & per omnia deciso, & sententia in eo lata plenissime executioni mandata per. Rebuff. in tit. de caus. poss. benef. art. 12. gloss. 1. * etiamli alioqui secundum terminos juris communis nihil vetet uno eodemque tempore, vel per accumulationem iudiciorum, vel per plura iudicia agere iudicio petitorio & possessorio Bart. in l. Naturaliter §. nihil commune nu. 21. de acq. poss. d. d. in c. pastoralis de causa poss. & propriet. difficiliter tamen petitorio, quando possessorium prius intentatum fuit; nam petitoria causa prius intentata facilius illa suspenditur, si ea dimissa pars, possessoria agere velit, d. c. pastoralis Rebuff. in d. tit. de caus. benef. poss. art. 7. gloss. 1. nu. 9. In cuius juris live recepti, live consuetudinarij ulu, iudicem laicum torbari, & sic suâ jurisdictione, privari ratio non patitur; ne præiudicium fiat laicæ jurisdictioni & potestati, c. Novus de iudic. c. per venerabilem Qui filij sunt legiti. Sic quod Ordinario procedenti ex dicto Breve Apostolico in petitoria causa, iuramentum Religiosus qui pro possessorio stat, facili per literas cassationis occurrere poterit, non obtentis præsertim per supra dictum Commendatarium literis Placiti super usu dicti Brevis Apostolici: * Quod ipsum quidem Breve etij iustitæ magis, quam gratia esse videatur, ideoque non comprehendit sub ordinatione curiæ, prohibente usum literarum Apostolicarum super quacunque dispositione beneficiis, & usque usus esse possit sine ulla poena, etiam non impetrato aliquo Placito; haud difficulter tamen illi per literas cassationis occurrere poterit. Nec sanè verosimile est, dictum Commendatarium super huiusmodi Brevi, iudice laico intercipiente seu præcipiente jurisdictionem & cognitionem illi competentem, facile obtenturum literas Placiti, sine quibus impedimentum laicalis jurisdictionis perdurabit, & Commendatario volenti agere petitorio obstat: ita ut Commendatarius consultius facturus videatur, si in causa appellationis possessorij procedat potius, quam introducto petitorio super illius admissione velut novam litem moveat, quam prius decidi oportebit, quam progressus fieri poterit in petitoria causa.

De causa possessionis & proprietatis.

S V M M A R I V M.

possessoria causa quandoque titulo proprietatis instruenda.

1. Advocatus in causa possessoria pro una parte potest alteri patrocinari in causa proprietatis.
2. Possessoria causa, quando instruenda sit allegatione & probatione proprietatis.

CONSILIVM LXXXI.

QUOD prius veritus fui, ne non possem iusto aliquo consilio seu juris resolutione patrocinium meum exhibere Illustri & Generoso Domino Adolpho Comiti in Nieuwenar, Moers &c. in causa, quæ pro parte Dominorum Decani & Capituli S. Servatii Traiectensis Impetrantium adversus suam Illustrem gratiam instituta est in secretiore Concilio Regiæ Catholicæ Maiestatis, de & super possessione decimarum villæ superioris de Weerd pro dimidia parte, ondu

nondum, viliis actis & editatis ejusdem cause, ex eo, quod ante annos aliquot pro parte dicti Capituli requisitus, de iure responderim super proprietate ejusdem dimidia partis decimarum; id nunc viliis & excussis his, quæ ex actis dictæ cause possessionis ad me transmissæ sunt, propius & citius deprehendi. * Etenim causa possessionis cum causa proprietatis nihil commune plerumque habet, atque ab invicem illæ separatae sunt. I. si huius autem possessionis, s. Naturaliter & nihil commune de acquir. possess. idcirco dicitur vitio vel nota prævaricationis, ac periculo infamiae. Atque si periculum est, qui non infamia, s. si de prævaricatione in causa possessionis patrociniis & consilio adesse possit. Advocatus adversus eum, cui prius patrocinatus fuit in causa petitoria super proprietate ejusdem rei; ut etiam in causa possessionis testimonium dicere potest; id quod iudex esse adversus eum, cui prius in petitoria Advocatus fuit, c. fin. c. de de re iud. l. b. 6. l. ult. de testib. & de hac possessionis causa pro parte dicti Capituli nunquam contentus vel interrogatus fuimus: sic tamen invenio causam utrinque tractatam, ut qua ratio ejus causa possessionis a quaestione proprietatis omnino separata sit, per nos tam consultationem possessionis instituta sine administratione proprietatis adversus possessionem videam. utrumque enim in iuncta proprietatis questione exhibitis etiam his, quæ solam proprietatis causam contingunt; idcirco non tam Advocatus, qui utrinque cause interviuit, studio & voluntate, quam iuris necessitate. * Quamvis enim etiam corporalem possessionem & possessionis huius sit finis: si de finis ad eandem causam in iudicio deduci & agitari possit, separato omnino, in obiecto vel suspensio proprietatis articulo, p. q. 2. de causis p. p. & propriet. in his tamen, quæ in corporalia sunt, quæque rebus sacris seu spiritualibus ascribuntur, ut sunt cause beneficiorum, decimarum, & similes, interdicta possessionis causam proprietatis continet. l. 2. §. quædam de interdict. quæ illarum possessio sine justificatione tituli nec stare nec deduci potest, gl. in Clem. 1. in fine. de causis p. p. & propriet. Steph. aut. de i. §. si rone vtiham dabit illotris & Generatus Dominus Comes, & æquo animo feret, quod huius in causa expectationi ejus satisfacere, nec non patet iuris & honestatis ratio: potissimum quia hic etiam constituta & collocata sit in puncto principii, ut plus sit de speculationis, quam spei de obtinenda victoria: quod facile & sine periculo prævaricationis demonstrare possim, si necesse foret, & non arbitraret sufficere posse sic obiter suam illustrem Gratiam præmonuisse.

De causa possessionis & proprietatis.

SUMMARIVM.

Interdictum possessorium retinendæ.

1. possessionem qui non habet de turbatione vel spolio con-
queri non debet.
2. Possessionem antiquiorem qui habet vincere in interdi-
cto, uti possidetis.
3. Hæres adeundo omnium rerum hæreditariorum domi-
nium requiritur.

4. Tutor possessionem rerum pupillarum non habet.
5. Possessio morte possidentis extinguatur.
6. Pupillus cuius morte periculum est, non esse desinit.
7. Tutela rationes quando exigi possint.
8. Vacantem possessionem qui occupat, vim non ad-
mittit.
9. Ex interdicto possessorio obtinere debet qui in paritate
possessionis titulum habet.
10. Hæres si prius an per fidem commissarium impedit pos-
sit neminem possessionem mittatur.
11. Trebellianicam cum legitima debeat sibi.
12. Fideicommissarius si contra ius propria auctoritate
occupans fideicommissum cadit.
13. Missio in bona auctore iudice fieri debet.
14. Facultas propria auctoritate occupandi quid ope-
retur.
15. Possessio nemini auferri debet sine causa cognita.
16. In possessorio manentibus qui de possessione occupant.
17. Concessione in qua pro nullis habentur.

CONSILIVM LXXXII.

CONTRÓVERSIA patitur Domina Ermgardis Bommelsberch, seu ex illis capi & D. Golumus Raef, cuius maritus, ratione possessionis Domini ac Castri de Raefvelt, quam ex morte i. an. sui filij impuberis apprehendit: controversiam, inquam, patitur ab illustissimo D. Episcopo Monasterii, tamquam Principe superiore; implorantibus ejus auxilium alijs dicti Joannis impuberis mortui paternis cognatis & tutoribus inde queritur, donec loco sit illa possessio, ut in eadem manerenti & defendendi potius debeat dicta Domina, quam ab ea ultro desistere, aut aliqui illius lequestrationem vel quodvis aliud interdictum pati. Totius controversiæ causam ac molestationem occasionem præbet, quod Domina Ermgardis cum dicto suo marito statim post mortem Joannis sui filij impuberis propria auctoritate possessionem dicti Castri de Raefvelt occupaverit, non requisito iudice seu superiore, aut tutoribus dicti pupilli, nec reditis per eosdem tutores rationibus administratæ tutela. Et sanè non videmus, cur non debeat dicta Ermgardis adversus quoscumque in hoc iudicio possessorio retinendæ obtinere, & à spolio excusari: cum de possessione ejusdem conaret, quam à nemine vi, clam, vel precario possedit. Nam si respiciamus personas hic obrutantes, & Principis auxilium officiumque implorantes, nemo omnium est, qui tempore, quo Ermgardis possessionem dicti castri occupavit, in aliqua possessione ejusdem castri naturali vel civili fuerit; sic ut respectu eorum neque de possessione, neque de vi vel spolio queri possit, l. 1. §. de i. de vi & vi armata; cum qui antiquiorem possessionem habet in interdicto vi possidetis vincere debeat, quia iustior præsumitur, Bart. in l. si duo vi possidetis. Felim. & Phil. de i. in c. licet causam de probat. Quod autem hic obrutantes nullam possessionem habuerint, hæc ratione deducitur: Nam quantum ad proximos pupilli paternos cognatos attinet, constat eos nunquam corporaliter per se aut procuratorem suum ingressos fuisse dictum castrum de Raefvelt à morte pupilli; nec potuisse per solam illius mortem in eos transferri possessionem, etiam si defuncto pupillo proximi